

Årscykelinfo nr 10, september 2017

Produktiv uppfödning av blåräv

Del 4. Den snabba tillväxttiden: september (avvänjning 1.9)

Valparna avvänjs och separeras

När foderkonsumtionen ökar börjar valparna bli självständiga och livligare. De rör sig allt bättre på bottengallret och kan snart avvänjas från modern. Den rätta avvänjningstidpunkten infaller i regel när valparna är 6–7 veckor gamla. För artkorsningar sker avvänjningen cirka en vecka tidigare på grund av benägenheten för kannibalism. Tidpunkten varierar utifrån valparnas utveckling. Eftersom stora kullar ofta är sena i utvecklingen sker även avvänjningen litet senare. Avvänjningen bör dock inte fördröjas i onödan.

Honan kan få ha kvar två valpar under ett par veckor innan hon flyttas till en egen bur. På det här sättet görs avvänjningen litet mjukare och honan sinläggs gradvis. Honan flyttas senare till en egen bur som helst ska vara tvådelad. På grund av risken för fetma ska honan inte lämnas någon längre tid tillsammans med sina valpar. Enligt föreskrifterna får inte heller tomma eller förstörda avelshonor vara i samma burar som valparna.

Det finns olika tillvägagångssätt för hur separationen utförs. En del uppfödare separerar valparna genast parvis i tvådelade burar, medan andra indelar stora kullar i två grupper för att efter några veckor göra den slutliga separationen. Vissa uppfödare låter fyra valpar stanna

i hela burserien och stänger i ett senare skede luckan i mellanväggen. Det finns också de som använder större burar där så många som fem valpar får plats (enligt föreskrifterna ska ytan vara minst 2,7 m²). Om valparna genast flyttas parvis bör separationen göras litet senare. Annars kan aptiten försvinna för en lång tid.

Separationen kan med fördel göras så att valparna i en kull placeras efter varandra i skugghuset. Detta underlättar övervakningen och annan bedömning av tillväxten. Behovet av valpkort minskar också eftersom ett kort vanligen räcker för en hel kull. På Sampofarmer däremot skriver man ofta ut valpkort till samtliga valpar.

Den slutliga separationen av rävar som förs till pälseri utförs bäst om en hane och hona placeras i en tvådelad bur. Detta underlättar både utfodringen och tillväxten och gynnar djurens individualisering. En bur bestående av en hel serie gör att det visserligen är möjligt att ha fyra eller till och med fem rävar i samma bur, men då kommer något av djuren att lida och tillväxten blir svagare. Även hårkvaliteten blir troligen sämre. Förekomsten av bitskador och foderfläckar brukar också öka. Det kan även hända att fodersvinnet blir större när konkurrensen om fodret ökar.

Med tanke på kommande pälkning är det förnuftigt att flytta äldre valpar till ena sidan av skugghuset och yngre valpar till den andra sidan. När pälningen påbörjas i den äldre änden kan yngre djur flyttas till de platser som blir lediga en åt gången. På detta sätt reducerar man eventuella skador samtidigt som proceduren går snabbare och djurens vikt ökar. Genom att separera valparna utifrån födelsetiden blir arbetet under pälningstiden smidigare.

Att separera valpar är ett tidskrävande och tungt arbete som går lättare ifall det finns tillräckligt många transportburserier med flera platser. Att flytta burar med fodertruck eller fyrhjuling underlättar arbetet betydligt. Fyrhjulingar verkar bli allt vanligare på större farmer och är också ett smidigt transportmedel när farmskötaren ska ta sig mellan olika platser.

Innan valparna flyttas till egna platser bör burarna och utfodringsunderlagen noggrant tvättas med högtryckstvätt. Även transportburarna ska rengöras då och då. Den slutliga separationen till föreskriftsenliga burar ska göras före 15.9.

Val av avelshonvalpar

En stor del av uppfödarna väljer ut valphonor till avel redan i separationsskedet. Detta har blivit allt vanligare eftersom valpresultatet har förbättrats då honor inte göds i likhet med pälningdjur. En del uppfödare utfodrar valphonor på samma vis som valpar för produktion eftersom man vill veta vilken storlek och hårkvalitet honorna kommer att få. Forskning och erfarenhetsbaserad kunskap visar dock tydligt att tom- och förstörelseprocenten hos valphonor med restriktiv höstutfodring är lägre än hos valpar som utfodrats kraftigare.

Tumregler för val av avelshonvalpar vid separation:

- **Födelsetidpunkt.** Brunsttidpunkten nedärvs. Avelshonor ska helst väljas bland valpar som fötts under kulmen på valpningstiden. Oftast innebär det att inga djur väljs bland dem som fötts under den sista fjärdedelen medan endast väl genomtänkta val görs bland den första fjärdedelen. Ju större brunstproblem rävarna har desto mer bör detta uppmärksammas.
- **Kullstorlek.** Valet ska ske bland valpkullar där kullstorleken hos äldre mödrar är minst 8 valpar och hos yngre minst 5 valpar. Eller för unga mödrars del kullar där den genomsnittliga kullstorleken överskrider den aktuella

åldersklassen och för äldre mödrars del kullar där årens sammanlagda medelvärde överskrider den genomsnittliga kullstorleken för åldersklassen.

- **Tomma och de som förstört.** Inget val ur kullar om modern tidigare varit tom eller har förstört sina valpar.
- **Moderns brunstkurva.** Val ur kullar där modern haft en så tydlig brunstkurva som möjligt.
- **Uppgifter om fadern.** Man bör även granska valpresultatet hos fäderna till avelskandidaterna. En varningsklocka ska ringa om en hane gett flera tomma honor. I övrigt är det svårt att jämföra hanarnas valpresultat eftersom det varierar mycket beroende på honoras åldersklass och det antal som ska insemineras. WebSamos index är till hjälp vid jämförelsen.
- **Sampo-index.** Man bör ge akt på indexen som avelsdjursbokföringen ger gällande fruktsamhet och kvalitet (index >100). Därtill bör man dra nytta av de rapporter som programmet ger.
- **Släktlinjer.** Urvalet bör ske från släktlinjer som man vet producerar friska djur av hög kvalitet.
- **Snäva släktlinjer.** Man bör tänka på att släktlinjerna inte blir för snäva utan gynna flera släktlinjer.
- **Hälsa.** Prioritera kullar med friska, pigga och tillitsfulla valpar som utvecklats jämnt och stabilt, där tidig dödlighet i kullen varit låg och inga oklara dödsfall förekommit efter avvänjningen. Man bör tänka på att fruktsamhetsavel i hög grad går hand i hand med hälsa. Om detta inte beaktas tillräckligt i avelsurvalet leder det till problem.
- **Honvalpens storlek och honstämpel.** Kullens största valpar och/eller valpar som inte har en tydlig honstämpel lämpar sig inte för avel. På valpar i separationsålder kan man observera honliga drag på huvudet och kroppen.

I separationsskedet av valphonor kan åtminstone 20 procent över behovet lämnas till avel. På så sätt kan honor som inte uppfyller avelsvillkoren föras till pälkning. I och med att syskonen till avelshonvalparna stannar på t.ex. andra sidan skugghuset kan man jämföra deras tillväxt och kvalitet

när det slutliga urvalet görs under pälkningstiden.

Tidigt urval av avelshanar

Avelshanarna väljs i regel ut först under pälningen eftersom den slutliga storleken och hårkvaliteten kommer bättre fram genom obegränsad utfodring. Ett bekymmer är dock ofta att t.ex. ben-, ögon- och urinvägsproblem är mer frekvent hos feta hanar. Ögondefekter brukar uppträda då hanarna sätts på diet inför inseminationsperioden. Även spermans kvalitet är ofta sämre och den är besvärligare att ta. Man bör inte heller underskatta att jättehanar i överstora pälsar (i alla fall för utomstående) ser trist ut. Detta skapar lätt en bild av överförelade blårävar.

Också hanvalpar kan väljas ut till avel i separeringsskedet eller litet senare och med nästan samma kriterier som för honor. Utfodringen för de utvalda hanvalparna behöver inte nödvändigtvis begränsas på samma sätt som för honor för att hårkvaliteten ska framträda tydligare. I så fall kan uttagningen ske vid pälningen, då man bättre kan iakttä vilka egenskaper enskilda individer har.

I fråga om honor har man tidigare oroat sig i onödan för att kvalitetsaveln skulle bli långsammare om urvalet sker tidigt. Detta hinder bör undanröjas även för hanarnas del. Med ett noggrant urval där all dokumenterad information och avelsprogrammens rapporter noteras kommer avelsarbetet säkert att avancera på ett sätt som kan jämföras med det sedvanliga hanurvalet som utförs vid tidpunkten för pälningen. Troligen har detta också en positiv effekt på valresultatet.

Valutfodring under den snabba tillväxtfasen

Efter separeringen ska utfodringen ske varsamt. Ifall valparna parvis flyttas till burar genast efter avvänjningen ska de till en början utfodras mycket måttligt. Den nya miljön utan kullsyskonen och modern är främmande och påverkar matlusten negativt. En för stor och trugande utfodring direkt efter avvänjningen leder till att fodret går långsammare åt. Vädret är dessutom ofta allra varmast under avvänjningen, vilket gör att okonsumerat foder snabbt förstörs på utfodringsplåten. Med omsorgsfull utfodring återvänder aptiten så småningom när stressen lagt sig.

Då läget är normalt ökar foderåtgången dagligen.

Utfodring två gånger om dagen

Om utfodringen sker två gånger per dag är det enklare att kontrollera aptiten än om utfodringen görs en gång om dagen. En tumregel är att ge cirka en tredjedel av fodret på morgonen och två tredjedelar på kvällen så att utfodringsintervallet på dagen är 8-10 timmar. Vid varmt väder kan kvällsutfodringen ske senare men annars lönar det sig att hålla fast vid utfodringsrytmen.

Som bekant kan blåräven äta stora foderrationer på en och samma gång. Hungern och tävlingsivern gör att den inte just bryr sig om eventuell dålig kvalitet utan äter för att fylla på sitt energibehov. En hungrig räv äter stora portioner även då fodret är t.ex. iskallt, härsket eller annars av undermålig kvalitet. Matmältningskanalen utsätts för extra påfrestning om engångsransonerna är stora. Risken för att få olika matmältningsrubbnings ökar vilket kan leda till svullnad, att magsäcken vrider sig samt lös avföring. Även risken för olika diarréstillstånd ökar då stora mängder foder av dålig kvalitet intas vid ett enda tillfälle. På grund av dessa orsaker är det motiverat att den dagliga foderrationen delas upp på åtminstone två utfodringsgångar.

Vid morgonutfodringen ska foder i regel endast delas ut till rävar som ätit upp. Man bör undvika att utfodra ovanpå gammalt foder samt att platta till fodret. Vid kvällsutfodringen är läget optimalt om morgonfodret har konsumerats helt eller nästan. På kvällen utfodras alla rävar med dagens huvudration som är avpassad efter djurens ätförmåga. Om rävarna föds upp i stora grupper i en komplett burserie kan foderrationen delas upp på flera ställen på utfodringsunderlagen.

Djurens hungergrad märks på fodermängden som lämnat på utfodringsplåtarna samt hur djuren betar sig under utfodringen. Ifall gammalt foder börjar samlas på plåten är det ett tecken på att foderrationen ska minskas. Man bör sträva efter att djuren ska vara lagom hungriga varje dag. Senaste gångens "utfodringsfel" ska alltid korrigeras vid nästa utfodring. Rätt utfodrat behöver fodret inte jämnas ut och utfodringsplåtarna behöver inte heller så ofta rengöras. Normen är att utfodringsplåtarna ska vara rena från foder cirka 20 timmar om dygnet.

Under den snabba tillväxttiden försöker man ofta hitta potentiella gränser för ätmängderna, vilket innebär en särskild utmaning för utfodringen. Även åldersstrukturen har stor inverkan på foderportioneringen under den snabba tillväxttiden. En erfaren utfodrare läser av foderbehovet och gör vid behov genast de korrigeringar som krävs. Huvudregeln är vanligen att foderökningar ska vara måttliga medan minskningar kan vara radikala.

När man rör sig vid gränsen för maximal utfodring finns det risk för överutfodring. Ifall överutfodringen får pågå kan läget eskalera och resultera i total matstrejk. Matvägran kan räcka flera dagar trots att fodermängden minskas med svagare tillväxt som följd. Matvägran inverkar även på hårutvecklingen. Med tanke på djurens utveckling och hälsa är det bättre att behålla en liten underutfodring än att ständigt sträva efter maximal utfodring. De allt allmännare portionerna underlättar utfodringen men inte ens de är alltid till hjälp ifall t.ex. fodrets sammansättning eller energihalt växlar och man inte hinner reagera tillräckligt snabbt. Det är alltså en fördel om djur kan utfodras även utan portionerare.

Att följa upp djurens avföringskonsistens är också nödvändigt. Om spillningen får en vällingliknande form kan orsaken vara för stor utfodring.

Det är alltid bra att förvara fodret i silor och beställa en mängd som räcker till nästa morgonutfodring. Fodret får gärna stå och dra innan det utfodras så att beståndsdelarna hinner sugas upp i massan och allt för kallt foder hinner bli varmare. Behovet att stå och dra beror på fodrets tillverkningsstidpunkt.

Utfodring av avelshonvalpar

Honvalpar som väljs ut för avel separeras parvis i sina burar. De utfodras på samma sätt som rävar för produktion fram till början av september. Efter det ska utfodringen begränsas för att hindra viktökning.

Utfodringsplåt monterad så att valparna når att äta. På vissa modeller är innerkanten uppåtvikt för att minska foderspill.

Man når inte upp till normal tillväxtpotential ifall utfodringen begränsas tidigare. Fodret portioneras ut på burtaket genast valparna kommer åt att äta. För att hindra att en hona dominerar över andra portioneras fodret ut på båda sidor av taket. Från och med början av september ska ransonen vara 500–600 gram/djur en gång om dagen under kvällsutfodringen. Fodergivan kan senare minskas för att undvika viktökning.

Utfodring av mödrar efter avvänjning

Honor som valpat utfodras efter avvänjningen så att man håller konditionsklass 3–3 ½. Direkt efter avvänjning ska utfodringen under några dagar ske i mycket små ransoner och efter det ska ransonens storlek vara 300–400 gram/dag. Utfodringen ska vara individuell. En del uppfödare utfodrar äldre honor med minkfoder, vilket understöds. Om utfodring av valpande honor har även skrivits i föregående infoblad.

En avelshona i lämplig kondition i augusti.

Fodret (Avvänjning 1.9)

Under den snabba tillväxttiden är det viktigt att fodersammansättningen är jämn för att aptiten inte ska sjunka. Ju mindre valparna är desto viktigare är det att fodret är både smakligt och har en jämn sammansättning. Rävarna bedömer ofta smakligheten på basis av fodrets lukt. Utfodringen (och fodret) är lyckad om åtgången är fortlöpande god och aptiten inte pendlar. Detta uppnås med smakligt foder av jämn kvalitet.

Smakligheten är ofta bra om man använder så färsk ingredienser som möjligt. Detta förbättrar också fodrets smältbarhet, vilket har en positiv effekt på aptiten. För valpar i början av uppfödningssäsongen

är det viktigt att fodret har god smältbarhet även med tanke på tarmkanalen som utsätts för stor påfrestning. Man bör också kontrollera att askhalten i fodret inte blir för hög. Även myrsyrahalten bör observeras.

I början av uppfödningssäsongen tas energi i relativt hög grad från äggviteämnen. Senare under säsongen övergår man så småningom till att öka energitaget från fett. Valparnas proteinbehov är som störst till 2,5 månaders ålder, varefter behovet gradvis minskar. En överutfodring av energi (fett) under den snabba tillväxten belastar skelettet som är i ett känsligt utvecklingskede och leder sannolikt till utvecklingsrubbingar i benen. Med tillräckligt intag av äggviteämnen under den snabba tillväxten byggs rävens grundstomme och muskulatur vilket främjar en normal tillväxt. Under produktionssäsongen ska energibalansen från näringsämnena vara följande: protein 30–32, fett 48–50 och kolhydrater cirka 20. I slutet av produktionssäsongen sänks proteinmängden medan mängden fett höjs i motsvarande grad. Ju mindre valparna är desto varsammare ska fodersammansättningen ändras.

Foderspill

Foderspill kan i värsta fall innebära en stor utgift för producenten. Foder är så pass värdefullt att asiaan on hyvä kiinnittää huomiota, eftersom små bäckar småningom blir en stor å. En procents spill per tusen producerade rävar innebär 1500 kilo per år. Av det kan man räkna ut vilka mängder som går till spillo om procenten är högre och rävfarmen större. Förlusten kan lätt uppgå till tusentals euro om året.

Spill orsakas av:

- **Utfodringsstil.** Vid ovarsam och hafsigt utfodring faller foder på marken när utfodringsplåtarna fylls på
- **Foderpump.** Fodret rinner ur slangen även då pumpen inte används eller pumptätningen läcker.
- **Utfodring.** Vid utfodring trycks för mycket foder mot innerplåten trots den blöta konsistensen
- **För blött foder.** En av de största orsakerna till spill
- **Utfodringsplåt.** Utfodringsplåten är för liten eller inte hindrar att fodret rinner till marken
- **Fåglar.** Kan i stora flockar äta enorma mängder foder om de kommer åt att äta vid skugghuset

- **Överutfodring.** Leder till att foder måste slängas
- **Stora grupper.** När valpar föds upp i stora grupper orsakar konkurrensen om fodret mera spill. Genom att utfodra på flera ställen minskar det
- **Utsvultna rävar.** Mycket hungriga rävar flyttar ransonen till bottengallret där fodret faller ner
- **Instabila konstruktioner.** Dåligt fastsatta burar med svaga underkonstruktioner gör att burarna skakar och fodret lättare glider till marken.

Vägning

Valparnas tidiga tillväxt ger en god bild av hur stora rävarna kommer att bli fram till pälsningen. Valparnas årliga vägning är ett bra riktmärke vid jämförelse med vikten under tidigare år. Ifall vägningen utförs vid samma tidpunkt på farmarna kan man jämföra tillväxten mellan farmarna. Under t.ex. vecka 32 är tillväxthastigheten god om hanarnas medelvikt ligger kring sex kilo (vägning enligt anvisningarna nedan).

Fodercentralerna har egna vägningssgrupper där följande anvisningar följs:

- 20 hanvalpar som är normalt utvecklade följs upp
- Han- och honvalp i uppfödningsbur
- Valparna väljs ut bland kullar med 7–12 valpar som ska vara födda 20–25.5
- Vägning var tredje vecka: v. 29, 32, 35, 38, 41, 44
- Vägning torsdag–fredag
- Ingen utfodring före vägning. Om vägningen görs på eftermiddagen ska morgonutfodringen ske på normalt vis

Våganordning för räva

Fodrets verkningsgrad

Rävar har en kort matsmältningskanal och kan därför inte helt och hållet tillgodogöra sig fodret. Mycket av födan som inte kan utnyttjas hamnar under buren. Man vet ändå att det finns tydliga skillnader mellan rävarnas näringsupptagning. Fodrets verkningsgrad och konsumtion har inte just uppmärksammats som en förädlingsbar egenskap. Detta kan bero på att verkningsgraden är svår att mäta.

I en undersökning utförd i Kannus 2006 konstateras att nedärningen av fodrets verkningsgrad är på minst medelnivå: Olika individer nådde samma storleksklass med olika fodermängder. Mot denna bakgrund skulle även farmare kunna förädla rävar så att de med mindre fodermängd blir tillräckligt stora. Då portionering och individuell utfodring blir allt vanligare på farmarna är det vad jag förstår enkelt att hitta de bästa avelslinjerna i fråga om foderverkningsgrad. Kanske är det redan en realitet någonstans. Även WebSampo kan säkert anlitas för förädling av denna egenskap.

Verkningsgraden kan till exempel förädlas så här:

- Rävarna föds upp parvis
- Vid portionering fastställs en maximal ranson som inte får höjas under den sista produktionssäsongen. T.ex. 1100 gram per djur (september–november)
- Eller vid individuell utfodring får man burspecifika data som är till nytta för urvalet
- Rävarna vägs för att fastställa tillväxten
- De hanar som vuxit mest på samma fodermängd och också i övrigt är avelsdugliga väljs ut till avel
- Honor som tagits till avel i separationsskedet jämförs med verkningsgradsökningen hos systrar som utfodrats på normalt sätt. Utifrån detta görs de slutliga urvalen av honorna.

Man kan anta att denna urvalsmetod skulle utveckla tillgodogörandet av fodret i en bättre riktning.

© Tapio Hernesniemi
Lektor i pälsproduktion
Mellersta Österbottens
vuxenutbildning
Projektet Ajantasalla
tapio.hernesniemi@kpedu.fi

Hälsa

Avvänjning och snabb tillväxt innebär stor påfrestning för rävvälparnas hälsa. Till sensommarens och höstens största hälsoproblem hör olika diarréer, och därtill kan aktiva valpars små oskyldiga hudskador leda till allmäninfektion och död. Djurens välbefinnande ska observeras året runt med tanke på omgivningen, men särskild uppmärksamhet bör fästas vid burarnas skick och stimulerande aktiviteter! Snabb tillväxt, hårutveckling samt flyttning och nybildning av grupper upplevs stressande, men kan mildras genom lugn och varsam hantering samt rätt utfodring, stimulans och burar som är i gott skick. Om miljön är god är det meningsfullt att arbeta på farmen och djurens hälsa observeras smidigt.

Pälsdjursuppfödare strävar efter att ha alla djurplatser fyllda och varje dött djur räknas som en förlust. Så är det på sätt och vis, men dödligheten är ett ofrånkomligt faktum som kan minimeras genom att sköta djuren på bästa möjliga sätt. Inom andra produktionsområden accepteras en viss dödlighet som ett naturligt moment i produktionskedjan och utgallring av skadade eller sjuka djur ingår i djurskötseln. En rutinemässig vana att gallra bort svaga individer bör också vara vardag för pälsfarmer, och att det finns funktionsduglig avlivningsutrustning är en absolut förutsättning för en framgångsrik djurutgallring.

Vid myndighetskontroller uppmärksammas djurens hälsa och välbefinnande, och även den byggda miljön, det vill säga burarna, deras utrustning och i synnerhet tillgången på stimulans. Myndigheterna har rätt att avliva ett sjukt eller skadat djur genast.

När man förflyttar och hanterar djur ska de inspekteras med tanke på skador, och okuranta individer ska senast nu avlägsnas. I enlighet med tidigare anvisningar måste alla valpar som saknar en lem eller över hälften av tårna avlivas liksom svansbitna djur med ett blodigt kroniskt sår på svanspetsen. I allmänhet finns betten på valparna men även honor som fått valpar måste kontrolleras eftersom valparna har kunnat använda honans svans som biteleksak och orsakat sår som inflammerats. Ett öppet sår ger bakterier en direkt väg

in i djurets blodcirkulation och 90 % av djuren som lider av en biten svans dör i varje fall under uppfödningssäsongen till följd av allmäninfektion. I dessa fall hjälper inte antibiotika eftersom huden inte växer över svansbenet utan kirurgisk hjälp, och det är ekonomiskt ogenomförbart.

Under sensommaren observeras ofta enskilda valpar med svaga bakben. Orsaken kan vara att en inflammation efter ett bett har spridit sig i djurets ryggrad, s.k. discospondylit, dvs. Inflammation i disken. Djur som är helt förlamade ska avlivas omedelbart, om djuret däremot har litet vacklande gång kan man pröva ge Duplocillin LA 1ml/10 kg varannan dag 2–4 gånger samt smärtlindrande i anslutning till antibiotikabehandling.

Vid diarré är den första åtgärden att minska foderrationen. I en del fall räcker det med att utfodringen begränsas under några dagar och ingen medicinering behövs. Även att tillsätta fiber i fodret i form av grönmjöl är ett välbeprövat sätt att bota lindrigare diarréer. Diarrébehandling med antibiotika är tveksamt och måste baseras på undersökningsresultat och problem som observerats vid farmbesök. Inga mediciner skrivs ut enbart på basis av ett telefonsamtal. Om foderbegränsning över t.ex. veckoslutet inte ger önskat resultat bör man kontakta veterinären och skicka prov till Evira. På fredag eftermiddag kan ingen medicinering ordnas eftersom partiaffären är stängd. För att behandling ska kunna sättas in effektivt krävs att farmaren på ett tidigt stadium konsulterar veterinären. Eftersom Evira fortfarande får prover av varierande kvalitet upprepar vi anvisningarna för provtagning:

Ta proven i små frysaskar, t.ex. Orthex-askar 0,3 l är lämpliga och finns i alla matbutiker. Ta totalt 3–5 prov. Avföring tas med tesked under flera burar till samma prov. Allt som allt behövs max. 2–3 matskedar. Ett bra sätt är att samla proverna i en ask per skugghus, till exempel prover från fem burar i en ask. Förslut askarna tätt OCH lägg dem i en plastpåse och sedan i fraktlådan. Det är billigare att skicka mindre askar. Att använda påsar som provbehållare rekommenderas INTE, eftersom de är besvärliga i alla provhanteringskedan. I paketet ska också en forsedel finnas på vilken det är mycket viktigt att ange DJURARTEN

som proverna tagits från eftersom olika sjukdomar analyseras hos olika arter. Proverna sänds per post – Till Dörren-paket eller expressbrev till adressen: Evira Seinäjoki, Keskuskatu 23, 60100 Seinäjoki

OBS!!! Även telefonnumret ska stå på adressslappen: 040 180 1585

Vid avelsdjursurvalet är det ytterst viktigt att i dessa tider kontrollera djurens hälsa och uppbyggnad. Att välja ut avelshonar så tidigt som möjligt gör det

lättare att begränsa utfodringen och därmed kan problemen med viktnedgång undvikas under våren. Fruktsamheten är förmodligen bättre hos dessa tidigt utvalda hanar än hos individer som utfodrats maximalt. WebSampos index och djurlistor är till stor hjälp i avelsdjursurvalet.

Med friska och välbalanserade djur har vi möjlighet att hålla farmdjur även i framtiden!

© Anna-Maria Moisander-Jylhä
specialveterinär inom
produktionsdjur
ProFur
anna-maria.moisander-jylha@profur.fi

